

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Rodvlphi Episcopi Evgubini & confessoris. partim ex Epistola B. Petri Damiani ad Alexa[n]drum Papam, partim ex quodam præclaro MS. Codice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

residens vir Dei, verbum Domini illis qui illius facinoris spectatores fuerant prædicare cœpit. testificans salutem veram non aliundè vel sperandam vel petendam esse, quàm à Iesu Christo Dei & hominis filio. Cæterum Barbari & impij idololatræ, deum & religionem suam contumelia affectam putantes concurrunt, & seruum Christi, animam suam Patri commendantem, lapidibus sternunt, obtegunt, atque collidunt, anno ætatis eius quadragesimo, Episcopatus verò vigesimo. Floruisse videtur sub Imperatore Anastasio; quo tẽpore Gelasius Antistes Romanus & Fulgentius Apher floruere, circiter annum Domini 500.

Lapidibus
obruitur.

VITA S. RODVLPHI EPISCOPI EV-
gubini & confessoris. partim ex Epistola B. Petri
Damiani ad Alexãdram Papam, partim ex qua-
dam præclaro M. S. Codice.

Rodolphus claris admodum & diuitiarũ gloria præstantibus ortus natalibus, magnam rebus à se insigni cum pietate gestis, splendorem attulit maioribus. Is enim cũ in-
fita naturæ quadam bonitate, magno impetu in
studiũ pietatis duceretur, labentibus huius mũ-
di rebus maximo animo despectis, assidua vol-
uebat mête, qua via modoq; ad propositam sibi
metam pertingere posset. Tandem post mul-
ta consilia cum animo suo prudenter agitata
spretis opibus, cõtemptis honoribus, voluptati-
bus aspernatis, matris lachrymis animo planè
virili despectis, & castro quodam suo inexpug-
nabili munitione vallato, cum omnibus quæ
sui iuris erant prædijs, Petro Damiano tra-
ditis in eremum, quasi in tranquillum vitæ

26. Iunij.
Parêtes eius
elati.

Rodulphi
egregia pie-
tas.

*Secedit in
eremum.*

portum, ab aduersa vitiorum tempestate cōfugit & habitum monasticae professionis accepit. Porro Damianus in eius possessione egregium pietatis domicilium construxit, vbi Rodulphus tam excellenti vitæ integritate, tanto bonorum spiritualium affluentia, tanto denique tamque eximio virtutum splendore Christo seruebat, vt genitrix & frater eius Petrus primogenitus, studio tam admirabilis virtutis quam oculis intuebatur incēsi, pari alacritate mundū desererent, & in eandē vitæ societatem cōmigrarent. Ibi verò quotidianis Rodulphi exercitijs prouocati, non modò cōstanter omnes huius vitæ blanditias contempserunt, sed etiam duras eremiticæ vitæ disciplinas tam districtè secuti sūt, vt magnam cunctis admirationem commouerent: & alios item ad eandem pietatis æmulationem vehementer accenderent.

*Mater, &
frater eius
Petrus, eum
sequuntur.*

Et sanè quo rariùs eo pulchriùs admirabilisque tantæ fuit virtutis exemplum, cū cernere liceret, fratres duos nobiles adolescentes, in magnis opibus enutritos, & in summa spe dignitatis & honoris educatos, strenua virtutū ac pietatis æmulatione inter se contendere, ne alter ab altero aliquando vinceretur, Profectò ipse Petrus, fratris sui Rodulphi virtutibus prouocatus, ad eò mentem à corporis consuetudine penitus adduxerat, vt nihil cum terrena cōcrectione commercij habere videretur: adeoq; seuerè minutissima in se delicta plāgebat puniebatque, ac si grauissimorum criminum reus fuisset. Cū die quodam in familiari fratrum colloquio de monastica vitæ disciplinis disputatio instituta esset, & ipse in spiritali militiæ adhuc tyro, ex seculari consuetudine verbulum à seniore disci-

*Petri egregia
sanctitas.*

disciplina non nihil alienū protulisset, post longiora correptionum flagella, iussus est quadraginta dieb⁹ cōtinuis ab omni planè vini vsu abstinere, eaque pœnitentia delictum expiare. Ea verò tam rigida pœnitentia eò solùm spectabat, vt animi eius constantiam ac patientiam probarent, quam ille non modo nō grauatè sed mira etiam cum alacritate, cunctis ad tantā viri sancti patientiam stupētibus peregit.

Porro Rodolphus quanq̄ atate iunior, inuitus ad sacerdotalis officij iura p̄motus & Eugubinae Ecclesiae p̄fectus est. Tū verò iacta iā antè in eremo senioris disciplina instituta, non modo non deseruit, sed indies magis magisque potiùs adauxit. Terebat delicata corporis membra cilicijs sanè asperis, & cibo interim potuque tenuissimo, fractam longo ieiunio carnem sustentabat. Cunctis verò officiosè demerendis atque omni ratione sibi conciliandis insistebat. adeoq; omniū saluti intentus erat, vt corporeæ necessitatis penitus oblitus, officio, suauitate, clementia, alijsq; artibus, quas spiritus cælestis ei suggerebat, duræ ceruicis populum emollire conaretur. Neque tamen adduci poterat; quāquā in alios clemens admodū existeret, vt quicquam carni aut sanguini daret, sed mox à pastoralis officij cura, ad eremum commeabat, ibidemque intermissa cælestis philosophiæ studia, magno animi ardore repetebat. Dictu profectò mirum, quanta feueritate vir sanctus in tenerū corpusculum sãuierit. Stabat frequenter in cellula vtraque manu scopis armata, disciplinis se conficiens, donec totum ex ordine psalterium intenta Deo supplicatione persolueret.

Porro cum in aliqua esset expeditione constitutus

V v v 5

stitutus

Rodolphus
fit Episcopus
Eugubinus.

Admiranda
vita eius asceticæ.

stitutus, quantalibet intempestæ noctis profunditate consurgens, nudis cruribus pedibusque, in precibus auroram præstolabatur: quam consuetudinem, dum in cella confisteret, diebus ac noctibus sine cessatione seruabat, & quantumlibet grauis bruma rigesceret, simplicibus tantum foccis pedes muniebat. Ex qua vitæ austeritate hunc fructum consequabatur, vt totus diuini amoris facibus incensus, in diuinæ benignitatis consideratione gaudio incredibili exultaret, vt non rarò oppressis corporis sensibus, pura mente cælestia atque diuina cōtemplaretur. Cum tantus esse, vilis ille tamen ac paruus in oculis suis, sæpe Petrum Damianum per Christi clementiam terribiliter adiurabat, vt si quādo, pro humana fragilitate à recto virtutis tramite exorbitaret, nequaquam, ob pontificiam, qua præminebat dignitatem, corripere ipsum timeret; sed omnem in eo disciplinæ modum impleret, qui monachis debebatur.

**Excessus
mentis eius.**

**Benignitas
in pauperes.**

**Moritur an-
no ætatis
sue 30.**

Inter hæc verò pietatis studia, præcipua quædam pauperum cura tenebatur; prorsus vt quicquid expensis proprijs surripere valeret, id totum in egenos benignè distribueret. His igitur & huiusmodi virtutum floribus adornatus, cum tanta assiduitate vigilijsque, in omnium salute procuranda, omniumque necessitatibus subleuandis versaretur, in grauem & periculosum morbum incidit, qui eum ita confecit, vt vix triginta plus minus ætatis suæ anno, è corporis ergastulo migrare cogeretur. Itaque rebus omnibus, quæ ad animæ expiationem necessariæ videbantur ritè procuratis, cum insita pietatis & sanctitatis egregia documenta dedisset, è corporis vinculis expeditus, lætus

lætus in cælum immigrauit. Ciuibus vniuersis magnum suum desiderium cum multis lachrymis & luctu diuturno coniunctum, reliquit. Fuit enim non modo sanctitatis & miraculorum gloria clarus, sed præcipuo quodam benignitatis studio præcellens, & laudibus mansuetudinis, & lenitatis, & clementiæ præstantissimus.

VITA S. ANTHELMI EX PRIMÆ

Carthusiæ Præfecto Episcopi Bellicensis: ex ea, quæ est apud Surium, edita à quodam eius æquali, & familiari amico. Vixit temporibus Alexandri tertij Rom. Pont. circa annum Domini 1160. Teste C. Baron. in not. Mart. Rom.

Cella magna que progenie claris in mundo parētibus, tali prole beatis, patre Arduino ex Allobrogum castello Signino, 26. Iunij. Patria & parentes eius. matre nobilissimis suæ patriæ hominibus orta, beatus Anthelmus progenitus est; cui ea à teneris vnguiculis cura præcipuè in pectore vixit, quomodo perfectam Deo seruitutem, carnali nobilitate posthabita, exhiberet. Itaque cum magna parentum voluntate literis adhibitus, non mediocres in artium maximarum disciplinis fecisset progressus, egregia indole vir, parum cautè tanta gratiarum vsus affluentia, paulatim arridentis sæculi huius blandimentis alluci cœpit, ad eò vt rebus omnibus ad votum mirificè affluentibus tandem abreptus sit: ac feuerioris disciplinæ oblitus, in Gebennensem & Bellicensem ecclesias, Mundus illi blanditur. magnis opibus & honoribus auctus concesserit. In Gebennensi enim Ecclesia Præpositus & Secretarius;